

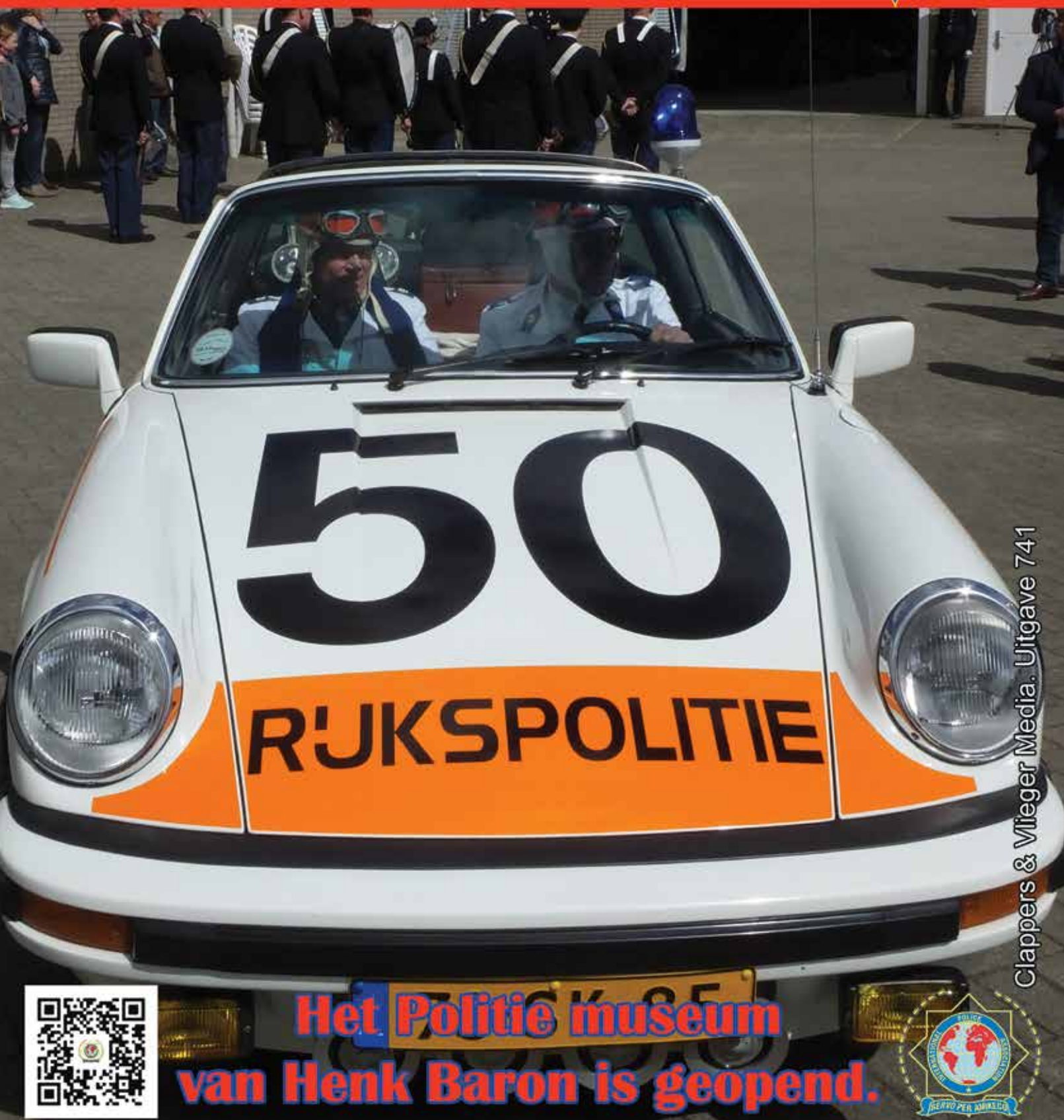
INTERNATIONAL POLICE ASSOCIATION

ipa

Attentie

38e jaargang Nr. 130 - Augustus 2016

Clappers & Vlieger Media. Uitgave 741

**Het Politie museum
van Henk Baron is geopend.**

COLOFON

Dit blad is een uitgave van het
IPA - district Nijmegen e.o.
38e jaargang nr. 130
Oprichtingsdatum:
17 februari 1959
Dit blad verschijnt 5x per jaar

Voorzitter:

Jan Eijkemans
vz-nijmegen@ipa-nederland.nl

Secretaris:

Martin van der Putten
nijmegen@ipa-nederland.nl

Penningmeester:

Jaap Heerschop
Postgiro District NL98 INGB 0000 9844 55 tnv
Penningmeester district Nijmegen
pm-nijmegen@ipa-nederland.nl

Contactsecretaris:

Jos ten Wolde
contact-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Activiteiten:

Adrie Daniëls
4daagse-nijmegen@ipa-nederland.nl

IPA - Activiteiten:

Dick Beerens
activiteiten-nijmegen@ipa-nederland.nl

Redactie / IPA - Artikelen:

Brugt Peper
Ledensecretaris
red-nijmegen@ipa-nederland.nl

Coördinatie en realisatie:

Clappers & Vlieger Media
Hildo Kropstraat 25
6661 GA Elst
Tel: 0575- 473 881
E-mail: info@clappers-vlieger.nl
Internet: www.clappers-vlieger.nl
Vormgeving: Fabian Clappers
Fotografie: Henk Baron, Brugt Peper,
Martin van der Putten

Find us on Facebook

Voor overname van artikelen en of foto's is toestemming van IPA Nijmegen e.o. nodig

In Dit Nummer

05

De honderdste 4Daagse

06

Airborne Wandeltocht 2016

07

Ontmoeting met collega's in budapest

09

Natuurwandeling en kasteelbezichtiging

10

Een speciale IPA wijn

11

Johnny Cash als sherrif

12

Kasteel Doorwerth

15

Uit de oude doos

17

Politie nieuws

21

Bezoek Tuin van Bezinning

24

Opening Politiemuseum Henk Baron

27

Agenda

De honderdste 4Daagse

Met grote tevredenheid kunnen wij weer terugkijken naar de 100e Internationale Vierdaagse Afstandsmarsen. Ook onze gasten, die wij onderbrengen in 'De Kwel' in Cuijk, hebben met volle teugen genoten van deze jubileumeditie. Zij hebben daar kunnen genieten van prima maaltijden, een fijn zwembad en natuurlijk als afscheid en heerlijke bbq en landenpresentatie. Hun dank gaat niet alleen naar Adrie en Martin, die deze organisatie voor hun rekening hebben genomen, maar ook naar de beheerder van 'De Kwel' Leo Kelders, die het ook voor onze gasten weer uitstekend georganiseerd had.

Als bestuur wilden wij ook extra aandacht besteden aan deze 100e 4Daagse. Wij hebben voor alle leden en politiegasten van ons een prachtig mooie badge laten maken met daarop geborduurd de afbeelding van de Vierdaagse vlag, de Waalbrug en natuurlijk met grote letters IPA – International Police Association.

Met medewerking van IPA Nederland konden wij onze IPA gasten ook een prachtige fles wijn aanbieden voorzien van het internationale IPA-logo. Dit was een geste die door de IPA lopers zeer werd gewaardeerd. De aanwezigheid van Mariëlle Spruijt en John Korsel van het landelijk bestuur heeft veel waardering gegeven bij onze organisatie en IPA gasten. Helaas kon uw voorzitter niet aanwezig zijn wegens zijn werkzaamheden voor de organisatie van de 4Daagse.

Aan deze jubileumeditie van de 4Daagse hadden zich 48.986 mensen aangemeld uit 70 landen. De officiële opening vond plaats na een feestelijke intocht vanuit de Lentse Warande naar de Wedren waarbij de vlaggen van alle deelnemende landen werden binnengedragen onder de klanken van het enige echte Vierdaagse Orkest o.l.v. Bart van Zutven (bestaande uit circa 80 muzikanten, zangers en zangeressen). Nadat de marsleider Johan Willemstein de Internationale Vierdaagse Afstandsmarsen 2016 voor geopend had verklaard zijn dinsdag 47.166 wandelaars van start gegaan. De dagen waren vooral warm met op de laatste dag, vrijdag, in de ochtend fikse regenbuien die zich plotseling in de omgeving van Nijmegen ontwikkelden. Doordat het zo warm was mochten de wandelaars op de afstanden 40 en 30 km op de derde dag (meer dan 30 graden Celsius) een half uur eerder starten. De 4Daagse organisatie heeft er alles aan gedaan om het voor de wandelaars zo aangenaam mogelijk te maken met daarnaast op de laatste 3 dagen een verlenging van de terugmeld tijd van de wandelaars met een half uur.

Iedere dag werd er tevens een zogenaamde 'Ereronde' gelopen door 25 geselecteerde wandelaars. Zij gingen de dag voorafgaande aan de eigenlijke marsdag om 17.00 uur van start voor de wandeling en bij terugkomst om circa 02.30 uur konden zij anderhalf uur uitrusten om vervolgens nogmaals de route te lopen, nu dan bij daglicht. Met andere woorden liepen zij eenmalig een afstand van 55 km meer. De volgende dagen waren dit steeds 25 andere lopers. Voorwaar een hele prestatie waarbij zij een apart aandenken verdiende. Uiteindelijk hebben 42.557 de 4Daagse uitgelopen en de daarbij behorende officiële koninklijk goedgekeurde onderscheiding uitgereikt gekregen.

Een van de hoogtepunten was natuurlijk het bezoek van koning Willem Alexander. Zijn bezoek op de laatste dag aan de pontonbrug in Cuijk, zijn wandeling over de ponton van Brabant naar Limburg en zijn bezoek aan de intocht in Nijmegen hadden zijn bijzondere aandacht. Natuurlijk ook van de wandelaars en het publiek.

Na de feestelijke afscheidsavond in 'De Kwel' in Cuijk op vrijdag, stond er nog een afscheidsreceptie op het politiebureau in Nijmegen voor zaterdag op het programma. Hier hebben Adrie en uw voorzitter afscheid genomen van de politiecollega's uit binnen- en buitenland. Het was een geanimeerde bijeenkomst waar de politie Nijmegen weer gastheer was en cadeaus werden uitgewisseld.

Uw voorzitter
Jan Eijkemans

AIRBORNE WANDELTOCHT 2016

Dit jaar wordt op zaterdag 3 september 2016 voor de 70e maal de Airborne Wandeltocht georganiseerd. IPA Nederland heeft in het verleden deel genomen aan de tocht en ook dit jaar willen we met een groep deelnemen. De door de IPA groep te lopen afstand is 15 km. Deelname kost € 6,50 p.p. maar die zal IPA Nederland voor haar rekening nemen.

De officiële start, met defilé, is om 11.00 uur dus wel tijdig aanwezig zijn. De intocht met muziek is vanaf 14.00 uur. Deelnemers krijgen voor de start ook een speciaal T-shirt zodat we als groep ook herkenbaar zijn. Dat is ook handig voor ons bij de tent die we op het sportterrein hebben gehuurd.

Mogelijk nemen uit het buitenland ook IPA-leden deel, die laten we mooi met ons meedoen, de I van onze vereniging staat toch voor Internationaal.

Meld je aan via: info@ipa-nederland.nl

Met vriendelijke groeten,

John Korsel,

Communication / Webmaster IPA Nederland

Bloemencorso

Wij kregen de volgende uitnodiging van het IPA district De Graafschap. Deze activiteit is ook opengesteld voor leden van IPA Nijmegen e.o.

Uitnodiging

De IPA organiseert op zondagmiddag 11 september een bezoek aan het bloemencorso in Lichtenvoorde..... een groots en b(l)oeiend spektakel.

We hebben 40 kaarten gereserveerd voor een mooie zitplaats op de tribune. Meld u snel aan: op is op.....

Vervoer:

Zoveel mogelijk carpoolen. Nadere informatie over tijdstip en plaats van parkeren wordt bekend gemaakt aan de deelnemers..

Kosten:

Voor IPA-leden en hun partners € 9,00 p/p
Voor introducés: € 14,00 p/p.

Opgave:

Bij Adri van Amelsvoort, tel. 0575-527238, e-mail a.amelsvoort@chello.nl

Nadere informatie:

www.bloemencorso.com

Ontmoeting met collega's in Budapest

Tekst en Foto's; Mariëlle Spruijt

In maart was ik Budapest, een reis georganiseerd door de PV Noord Holland, vlucht en hotel was georganiseerd en de rest op eigen gelegenheid.

Wat hadden we een prachtig weer en wat is het een leuke stad. Van te voren een afspraak gemaakt met de collega's in Budapest. Kristian heeft ons meegenomen voor een authentiek Hongaars etentje en een wandeling door het minder toeristische gedeelte. Hij werkt parttime voor de politie en daarnaast heeft hij een baan als uitsmijter. Hij heeft ons het politiemuseum laten zien, dat was helaas dicht en we zijn langs het voetbalstadion gelopen. Dan merk je toch wel dat je buiten het toeristen gebied gaat. De prijzen dalen drastisch en het ziet er allemaal iets minder verzorgd uit.

We hadden een klein taal probleem, maar met wifi en onze telefoontjes en Google kwamen we er goed uit. Het vluchtelingenprobleem besproken en naar aanleiding daarvan naar een politie kazerne gegaan waar de speciale eenheden zijn

gehuisvest. Daar zijn altijd 100 man paraat, inclusief de hondenbrigade, de ME, de ME plus en de speciale eenheden. Helaas alleen een foto buiten mogen maken. Maar dat geeft wel een veilig gevoel.

Dan onze ontmoeting met Andras, hij werkt bij de politie in de rang van Luitenant Kolonel en hij is lid van een speciale club die in de binnenstad rondloopt in het oude uniform. Hij had voor ons een rondleiding in petto in het 5e district politiebureau. Wat een bijzondere gelegenheid om eens een kijkje te nemen in de keuken van de Hongaren. Het arrestantencomplex bekeken, daarna gekoppeld aan een rechercheur. Die vertelde dat alleen de hogere rangen een oortje krijgen voor de portofoon, zo waren er wel meer zaken die op Hongaarse wijze aangepakt worden. De werktijden zijn absoluut uniek. Ze werken daar 24 uur, waarin twee pauzes van een half uur en 4 uur slaap. Daarna 3 dagen vrij. Heel lastig om zaken rond te krijgen, gelukkig is hun computersysteem niet zo complex dus het doorgeven van zaken gaat daar best goed.

Het blijft natuurlijk mensenwerk, dat gaf onze rechercheur ruiterslijk toe. De bijzondere zaken zoals moord en doodslag worden opgepakt door een andere afdeling inclusief het forensisch gedeelte. In een apart kamertje waar ook geslapen wordt hadden de dienders hun kledingkast. Daar ligt de volledige uitrusting voor het geval er een extra inzet nodig is.

We hebben veel gebruik gemaakt van het openbaar vervoer, als je een bus of tram of metro mist, dan staat er binnen 6 minuten alweer een nieuwe voor je neus. Op die wijze goed rond kunnen kijken. Veel culturele gebouwen zijn opgeknapt met steun van de Europese unie en staan op de wereld erfgoedlijst van de Unesco. Zelf ga ik zeker nog een keer terug, het is me goed bevallen!

Natuurwandeling en Kasteelbezichtiging.

Tekst Dick Beerens
Foto; Martin van der Putten

Op zaterdag 8 oktober 2016 hebben we weer een leuke activiteit op het programma staan.

Er zijn inmiddels afspraken gemaakt en we beginnen met ontvangst met koffie en iets lekkers in de Grote Ridderzaal. Dit is dan de ridderzaal van Kasteel Hernen.

Na de koffie krijgen we een rondleiding door het kasteel met een gids. Dit zal natuurlijk enige tijd in beslag nemen, en het zal dan intussen wel middag zijn.

We willen hierna met de groep nog een leuke wandeling doen door het prachtige gebied rondom het kasteel. Dit zal een wandeling zijn van zo'n 4 tot 5 kilometer.

Maar voor de wandeling zal er misschien toch iets in de magen moeten. We hebben in gedachte dat de deelnemers zelf een campingstoeltje in de auto mee nemen naar Hernen en een lunchpakketje met een flesje drinken. Dan kunnen we, voor we gaan wandelen, eerst een picknick doen, bij mooi weer natuurlijk lekker buiten en anders zoeken we ergens onderdak.

Uiteraard willen we graag dat U zich opgeeft voor deze activiteit. Vanwege het bezoek aan het kasteel en de rondleiding is de grootte van de groep beperkt. We mogen met 25 personen komen. Daarom dus graag van te voren via een mailtje opgeven, bellen mag natuurlijk ook. Vol is vol.

Zoals gezegd: Zaterdag 8 oktober 2016. Aanvang 10.00 uur. Zorg er s.v.p. voor dan op tijd aanwezig te zijn in verband met de ontvangst in het kasteel.

Er is afgesproken dat er voor de leden voor deze activiteit geen kosten aan verbonden zijn. Uw I.P.A. nodigt U uit .

Dick Beerens.

Een speciale IPA wijn

Omdat het dit jaar voor de honderdste keer was dat de 4Daagse van start ging heeft het bestuur van IPA Nijmegen samen met het Landelijk Bestuur gezorgd dat onze IPA gasten, die ondergebracht werden in 'De Kwel' in Cuijk, een extra geste kregen in de vorm van een fles wijn. Wij hadden inmiddels al met Weingut Friedrich Schmitz in Senheim aan de Moezel contact gehad of zijn aan onze vraag konden voldoen, hetgeen natuurlijk kon.

Het Weingut bestaat als familiebedrijf inmiddels in de derde generatie. Zij verbouwen op de wijnbergen rond Senheim, de Senheimer Lay, Bienengarten, Vogteiberg, Wahrsager en Rosenberg, op circa één hectare de Riesling, Müller-Thurgau en Kerner druiven om daar wijn van te produceren.

Carmen Hoff en haar man Willie, die de huidige bezitters van het weingut zijn, werken daarnaast nog in andere bedrijven. Tot circa 1960 was er naast het weingut nog een boerenbedrijf maar door vele overstromingen van de Moezel en de grote schades die dit veroorzaakte was het niet meer rendabel. De vader van Carmen, Friedrich Schmitz en zijn vrouw zijn nog dagelijks in de weer met het verbouwen van druiven en het maken van wijn, hoewel zij inmiddels al in de tachtig zijn. De vakanties van de familie gaan geheel op aan het plukken van de druiven en het daarna maken van de wijn. Voordat de druiven geplukt zijn, zijn er zeventien keer werkzaamheden aan verricht. Dit gaat van het bespuiten van de gewassen tot snoeien en opbinden, etc. Het bespuiten vindt vanaf de tweede keer plaats

met een helicopter, hetgeen veel sneller gaat dan handmatig. Het plukken geschiedt handmatig medio oktober. Door de vele kleine producenten kunnen en willen zij niet leveren aan grote winkelketens, hetgeen alleen maar de kwaliteit van de wijn ten goede komt.

Bij vele wijnboeren in Duitsland kun je de wijn proeven voordat je deze wilt kopen. Ook ik ben natuurlijk naar zo'n proeverij geweest bij Carmen. Bij haar proeverijen krijg je diversen soorten wijn voorgeschoteld met daarbij kleine hapjes. Ze legt uit van welke druivensoort de wijn gemaakt is en wat de smaak is, trocken, halbtrocken/feinherbe of lieblich. Wij hadden gekozen voor een halfdroge Senheimer Riesling Qualitätswein van 2015. Deze was voorzien van het predicaat 'Dachmarke Mosel'. Een heerlijke wijn, zeker ook om cadeau te doen.

In het begin, wanneer de eerste persing van de druiven komt, heet dat Federweisse. Hoewel je dit in de winkels in de toeristengebieden vaak in een fles tegenkomt, is die eerste persing alleen maar binnen een week smakelijk. Vaak wordt dit bij de wijnboeren en plaatselijke restaurant in die periode aangeboden met daarbij Zwiebelkuche. Ben je in de buurt dan moet je dit, Federweisse mit Zwiebelkuche, zeker eens proberen. We kunnen wel zeggen dat de wijn van het weingut Friedrich Schmitz honderd procent traditie, handarbeid en kwaliteit is. Carmen en haar team maken er telkens ook weer iets bijzonders van.

Wij hebben in ieder geval met veel plezier zaken met haar gedaan. Samen met mijn echtgenote zijn wij de wijn op gaan halen in Senheim en hebben er een plezierig uitje van gemaakt, waarbij wij zeer gastvrij door de familie zijn ontvangen.

Nadat wij op maandagavond de wijn aan de delegatieleiders hebben uitgereikt konden zij deze verder verdelen aan hun collega lopers.

Het aanbieden van de wijn aan de Noren, Denen, Duitsers, Luxemburgers en Zwitsers werd ervaren als een bijzondere geste en band met IPA Nijmegen. Veel dank van hen aan IPA Nijmegen en het Landelijk Bestuur.

Ook veel dank aan Carmen Hoff, een bijzonder plezierige vakvrouw bij wie wij heel prettige dagen hebben beleefd en natuurlijk heerlijke wijnen hebben geproefd. Mocht u ooit een keer in de buurt zijn dan is proeven bij Carmen een aanrader (www.weingutschmitz.de).

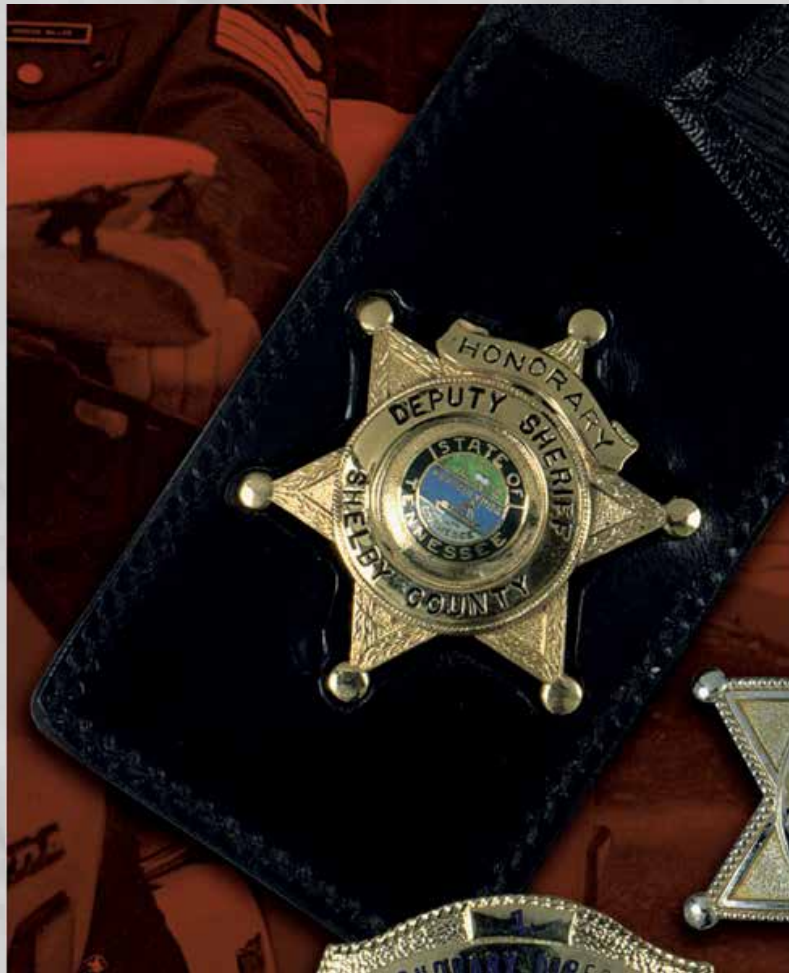
Jan Eijkemans

Johnny Cash als Sheriff, het verhaal.

Johnny Cash werd op 12 september 1979 in Tennessee geëerd met deze Sheriff's ID kaart. De titel van deputy sheriff werd hem geschonken door Sheriff Fate Thomas van Davidson County, Tennessee. De kaart is voorzien van een foto van Johnny Cash. Verder is de kaart voorzien van zijn vingerafdruk en zijn officiële handtekening "John R. Cash". De handtekening is gezet met een zwarte balpen. De Sheriff's kaart is precies 24 jaar voor zijn overlijdensdatum afgegeven. In 1971 kreeg Johnny Cash al een Sheriff badge van de sheriff van Shelby County, Tennessee.

Het legitimatiebewijs is uit de collectie van Bill Miller, deze kaart meet 3,5 "x 2" en is in prima conditie. Ingelijst en gematteerd met een 5 "x 7" zwart-wit foto van Cash. Hij is nog te koop.

Politie met wereldboot bij EuroPride

De politie vaart tijdens de canal parade van de EuroPride op zaterdag 6 augustus mee. Voor het eerst zal dat een internationale boot zijn, met politiemensen uit alle hoeken van de wereld. De vaartocht tijdens het evenement vormt de apotheose van de aanstaande LGBT-wereldconferentie.

De Amsterdam Gay Pride is dit jaar gastheer voor de Europese Pride. 'Het motto van de EuroPride luidt deze editie: "Join the world"', zegt Joost Oosterhout, brigadier bij de Landelijke Eenheid en o.a. bestuurslid van Roze in Blauw. Het netwerk adopteerde dit thema en geeft haar boot voor de grachtenparade als thema "Roze in Blauw joins the World" mee. Joost: 'We zetten een grote wereldbol op de boot. En deze aarde draagt onze politiepet.' Op het vaartuig komen ongeveer 20 Nederlandse en 70 buitenlandse politiemensen uit onder meer Europa, Amerika, Zambia, Australië, Servië en Thailand te staan.

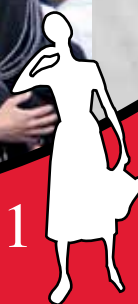
Parade

De internationale opvarenden zijn deelnemers aan de eerste wereldconferentie voor politiemensen die te maken hebben met de lesbische, gay-, biseksuele en transgender -(LGBT) gemeenschap in hun landen. 'Deze collega's - die veelal nog nooit een parade hebben meegemaakt - willen we deze tocht door de grachten gunnen en laten ervaren, hoe wij in Nederland als

politie in verbinding staan met de LGBT-gemeenschap. Deze keuze heeft tot gevolg dat de Nederlandse delegatie dit jaar beperkt is gebleven.'

Congres

De parade vormt het slot van het wereldcongres dat de Nationale Politie van woensdag 3 tot en met vrijdag 5 augustus in Amsterdam houdt. Het doel van deze conferentie is om (politie) mensen te binden en handvatten te bieden over hoe er in hun land beter kan worden omgegaan met LGBT's binnen de politie en het OM.

Kasteel Doorwerth

Tekst en Foto's; Martin van der Putten

Op zondag 20 maart jl. maar weer eens gebruik gemaakt van de 25% kortingsregeling die de IPA heeft met De Geldersche Kastelen. Ieder IPA lid krijgt op vertoon van zijn legitimatiebewijs 25 % korting op de toegangsprijs.

Deze zondag was de keuze gevallen op Kasteel Doorwerth. Kasteel Doorwerth is prachtig gelegen in de uiterwaarden van de Rijn.

Geschiedenis van het Kasteel Doorwerth.

De ridderzaal en de overige vertrekken in de oost- en noordvleugel zijn zoveel mogelijk in middeleeuwse vorm hersteld. In de ridderzaal is de schouw voorzien van een kopie van het 16e-eeuwse schoorsteen fries dat in 1944 verloren was gegaan. In de zuidvleugel is de gevangenis intact gebleven, compleet met het beruchte spijkerplafond. Ook de keuken is de moeite waard met zijn natuurstenen pekelbakken voor het bewaren van vlees, de ingebouwde bakoven en het fornuis met warmwaterreservoir.

Bouwgeschiedenis

Het oudste gedeelte uit ongeveer 1280 was een rechthoekige woontoren of zaalburcht. Die stond op de plek van de huidige oostvleugel van het kasteel. De zaalburcht had 1,2 meter dikke muren en was omgeven door water. Er was ook al sprake van een voorburcht. In de loop van de 15e eeuw werd het complex vergroot, waardoor vier vleugels rond een binnenplein ontstonden. Na enige modernisering kreeg de hoofdburcht omstreeks 1560 min of meer zijn huidige aanzien.

Verval en herstel

In de daarop volgende eeuwen hebben diverse adellijke families het slot bewoond. Aan het begin van de 19e eeuw verkeerde het in slechte staat. In het midden van de 19e eeuw werd het kasteel weer hersteld werden er enkele vertrekken in neogotische stijl toegevoegd. Aan het eind van de 19e eeuw was het gebouw echter opnieuw ernstig vervallen. De vereniging 'De Doorwerth' voerde tussen 1910 en 1915 een grondige restauratie uit en het leek erop dat het kasteel was gered. De verwoestingen van de slag rond Arnhem in 1944 lieten het kasteel echter als totale ruïne achter.

Naoorlogse restauratie

Pas in de jaren vijftig kwam de restauratie op gang, waarbij Stichting Geldersche Kasteelen het uiteindelijk overnam van vereniging 'De Doorwerth'. Pas in 1983, na 37 jaar, werd het herstel afgerond. Doorwerth is nu weer een indrukwekkend kasteel met voorburcht op het snijvlak van Rijn en Veluwe.

Keizer Karel

Tijdens de naoorlogse restauratie is interessant archeologisch materiaal tevoorschijn gekomen. Behalve scherven van allerlei soorten aardewerk, ontdekte men bijzondere 16e-eeuwse hardsteentjes met onder meer het wapen en het motto 'Plus Oultre' ('steeds verder') van keizer Karel V (1500-1555).

Planten en dieren rond het kasteel

Dankzij de vele overgangen van hoog naar laag, van droog naar nat en van zand naar klei is Doorwerth rijk aan wilde planten. Er groeien onder andere adelaarsvaren, kamperfoelie, valse salie en hier en daar ook eikvaren, salomonszegel, dalkruid, speenkruid, bosanemoon en bosklaverzuring. Bijzonder zijn draadzegge, slanke waterbies en kruipganzerik. In het stinsenbosje bij het kasteel komt de zeldzame holwortel voor.

Nat gebied

Bij de bronnetjes en vijvers langs de Fonteinallée en op de overgang naar de uiterwaarden komen paddenstoelen als morieljes en spechtinktzwam voor. Aan plantensoorten vinden we kruisbladwalstro, agrimonie, glidkruid en watermunt voor en in het brongebied van de Seelbeek paarbladig goud veil.

Dieren

Langs de Seelbeek en de Fonteinallée zijn geregeld de ijsvogel en de grote gele kwikstaart te zien. In de beek langs de Fonteinallée leeft een in ons land zeldzame platworm. Elk voorjaar trekken de padden en bruine kikkers uit het bosgebied massaal naar de

paaiplaatsen in de uiterwaarden. In enkele meer open gedeelten van het eikenhakhout, waar de zonnewarmte tot op de bodem doordringt, is de hazelworm gesignaleerd.

Vogels en vleermuizen

In de uiterwaarden bij het kasteel komen zeer veel vogels voor zoals de ooievaar, aalscholver, blauwe- en grote zilverreiger, groene specht, buizerd en havik. In de winter verblijven er grote groepen ganzen en smienten. In een ijskelder en schuilkelder op Doorwerth overwinteren vleermuizen. Er zijn onder andere baardvleermuis, watervleermuis en grootoorvleermuis waargenomen.

Duno

Uit de aanwezigheid van specifieke bomen en heesters is af te leiden dat hier een landhuis heeft gestaan. Op de Duno vindt u robinia's en paardenkastanjes rondom het voormalig landhuis. Op landgoed Zilverberg proberen we door hakhout beheer om vliegend hert en adders terug te krijgen.

Tijdens ons bezoek was er de middeleeuwse groep "Den Olde Nyver", Den Olde Nyver is een re-enactment of levende geschiedenisgroep van 4 personen, die het leven uit de middeleeuwen laten zien. Er zijn oude ambachten, en er wordt middeleeuws gekookt met de ingrediënten die toen voor handen waren. U kunt mensen zien die kleding maken of een kleed weven. Een mandenvlechter laat door kleine werkjes mensen kennis maken met wilgenteen. Als gasten van Den Olde Nyver komen ook bij gelegenheid een leerbewerker, muzikanten en overige creatievelingen het kampement aanvullen.

Tijdens ons bezoek was het kasteel "bewoond" door enkele oude bewoners waaronder de Baron van Brakel die ons bij de poort verwelkomde. In de keuken stond de Kokkin en in de was keuken stond een meid te strijken. In de woonkamer van het kasteel kwamen we de kasteelvrouw Charlotte Sophie Bentinck en één van haar kamermeisjes tegen die ons hun persoonlijke levensverhaal vertelde.

Het was weer een leuke en gezellige dag.
Informatie is te vinden op; <http://www.denoldenyer.com/> en www.glk.nl

Uit de oude doos

Gebruik milieuwet voor aanpak daders drugsafval

Daders van illegale dumpingen van drugsafval veel harder aanpakken. Dat kan veel beter via de milieuwet, zegt wijkagent Cees (63) van het team Groene Beemden. 'Op basis van deze wetgeving zijn de straffen zwaarder dan op basis van de Opiumwet en vaak kun je gebruik maken van ruimere bevoegdheden uit de Wet op de economische delicten.'

Cees ontdekt in zijn werkgebied regelmatig dumpingen van drugsafval. In het buitengebied van Tilburg en rondom de dorpen Moergestel en Hilvarenbeek is de laatste tijd veel van dat soort afval gedumpt. Het gaat vooral om vaten waarvan de inhoud in de sloot of in het grondwater is gestroomd.

Onwel

Een recente vondst was op een bospad in het buitengebied van Valkenswaard. Een man, de eigenaar van het terrein, raakte onwel na het aantreffen van duizenden liters drugsafval. Een van de drie grote containers lekte. De man ademde de stof in en raakte onwel.

Een nieuwe trend is het vervoer van een vat met duizend liter in een busje, zogeheten IBC's. Via een systeem van buizen wordt de inhoud van het vat al rijdend in het buitengebied of gewoon op de weg gedumpt. Met alle mogelijke gevaren voor mens en milieu van dien.

Volksgezondheid

Cees wil de milieuwetgeving gebruiken om daders veel langer op te sluiten. 'Indien mogelijk moet de rechter het milieuaspect in zijn oordeel mee laten wegen. Drugscriminelen ondermijnen de maatschappij niet alleen op het gebied van geld en drugs, maar ook op het gebied van de leefbaarheid in de wijken. Volgens de milieuwet kan een dader twaalf jaar de cel in, op basis van de Opiumwet is dat gemiddeld zes jaar. We hebben het hier over vervuiling van het oppervlaktewater, de bodem en gevaar voor de volksgezondheid. Daar staan op basis van artikel 173 strafrecht hele hoge straffen op. Niet iedere collega staat daar bij stil en grijpt al snel naar de opiumwetgeving.'

Expert

Cees heeft zich de laatste tijd vastgebeten in de illegale dumpingen. Hij was van '91 tot '94 milieuoördinator Moerdijk, maakte vervolgens tot 2000 deel uit van IRT-Zuid, aanpak synthetische drugs en was als rechercheur betrokken bij het onderzoek York waarbij 88 verdachten van grootschalige productie van synthetische drugs zijn aangehouden. De kopstukken van die bende kregen elf jaar gevangenisstraf.

Jeneverstokerijen

Van zijn schoonvader, voormalig groepscommandant in Bladel, weet Cees dat de productie van synthetische drugs en/of georganiseerde hennepsteelt in Brabant voortkomt uit de vroegere jeneverstokerijen uit de jaren zestig en zeventig. Op een gegeven moment was met synthetische drugs en met hennep meer geld te verdienen dan met sterke drank. 'Dus stapten deze jongens over naar deze vormen van georganiseerde criminaliteit. Er kwamen ook steeds meer productieplaatsen van synthetische drugs en dus namen ook de illegale dumpingen toe.'

Tips

Cees werkt onder andere nauw samen met collega's Freek en Tibor van de afdeling Opsporing van het politiedistrict Hart van Brabant. 'Wij zijn als wijkagenten de ogen en oren. Het team Opsporing maakt de vertaalslag naar de opsporing.'

Cees Pasmans heeft nog wat tips voor de collega's om hennepkwekerijen of productieplaatsen van synthetische drugs op te sporen. 'Ga vooral op pad als het miezert. Zie je een droog dak, dan is de kans groot dat daar een hennepkwekerij zit. En verkleurde bomen en verkleurd gras kunnen stille getuigen zijn van bijvoorbeeld een hennepkwekerij of een illegale productieplaats van synthetische drugs. De deur moet immers regelmatig open om de chemische dampen te laten ontsnappen. En daar kunnen bijvoorbeeld coniferen niet tegen. Met andere woorden, kijk niet alleen naar de verdachte locatie maar ook naar de directe omgeving. Maak eventueel gebruik van een milieufoto vanuit de lucht.'

Voorbarige deining rond diesels politie

De politie moet geen dieselveertuigen aanschaffen, stelt de stichting Natuur & Milieu. Zover is het nog lang niet, reageert directeur Inkoop Siep. De politie consulteert op dit moment slechts de markt om te zien of de aanbestedingsplannen uitvoerbaar zijn. Ook het milieuaspect speelt daarin mee.

De stichting Natuur & Milieu tekent bezwaar aan tegen het gebruik van dieselveertuigen door de politie. De aanleiding hiertoe is de marktconsultatie voor politievoertuigen die het korps in februari startte. Daarbij zijn volgens Natuur & Milieu uitsluitend dieselveertuigen toegestaan. Auto's die op schone benzine rijden en hybrideauto's vallen buiten de boot.

Misverstand

'De politie verwelkomt dit signaal van Natuur & Milieu', reageert Siep, directeur Inkoop bij ons korps. 'Voor dit soort kritisch commentaar is onze marktconsultatie juist bedoeld. Dat stimuleert ons om nog eens door de bril van de buitenwereld naar onze uitgangspunten te kijken. Maar ik moet wel even een misverstand uit de weg ruimen. De deining in de media is namelijk voorbarig. De indruk wordt gewekt alsof deze aanbesteding al volop draait. Daar is geen sprake van. We zitten pas in de fase waarin we de markt consulteren om te horen of onze plannen uitvoerbaar zijn.'

Voorbeeldfunctie

Op de website van de stichting zegt hoofd Mobiliteit Maarten: 'Ongehoord dat de overheid inzet op duurzame brandstoffen, maar zelf voor onzuinige dieselauto's kiest. Zeker nu het laatste jaar gebleken is dat dieselveertuigen op de weg veel meer vervuilen

dan mag.' Hij wijst erop dat politieauto's vooral in steden rijden, terwijl de overheid juist daar schonere lucht wil bevorderen. Natuur & Milieu wil dat de politie vanwege haar voorbeeldfunctie de eis voor een dieselveertuig laat vallen, de CO2-eis aanscherpt en duurzaamheid meeweegt in de aanbesteding.

Intensief gebruik

Natuurlijk beseft de politie volgens Siep dat diesels het milieu zwaarder belasten dan andere voertuigen: 'Dat is een belangrijk punt in deze marktconsultatie en we letten scherp op de uitstoot. Tegelijk moet ons wagenpark voldoen aan hoge eisen. Wij gebruiken deze voertuigen voor de basispolitiezorg buitengewoon intensief. Je moet er hoge snelheid mee kunnen bereiken en ze moeten snel optrekken en remmen. Zulke auto's zijn vaak zwaar beladen, rijden doorgaans korte stukken en bepaald niet altijd op een goed wegdek.'

Mix aan brandstoffen

Siep: 'Diesel was altijd het voordeligste. Tegenwoordig hebben we als samenleving meer oog voor de milieuaspecten. Daar staan we als politie uiteraard voor open. Wij gaan graag met de markt in gesprek over de vraag hoe aan onze functionele eisen kan worden voldaan met mogelijk een mix aan brandstoffen. Dus diesel, benzine en hybride. De kosten blijven een rol spelen, want de politie wil het beste product voor de beste prijs. En liefst ook zo zuinig mogelijk voor het milieu.'

Sherlocks met snorharen

Mad Max en Ed, Fred en Chico: zo heten vier van de negentien ratten die speciaal worden getraind voor opsporingsdoeleinden. Monique en drie enthousiaste en geduldige hbo-studenten, Daphne, Anna en Jerick, zijn dag in-dag uit bezig met de opleiding van de dieren. De vakkundige sherlocks huizen nu nog in de ietwat krappe kelder van het politiecentrum in Leusden, maar gelukkig verhuizen ze binnenkort naar een ruimer onderkomen. Zo'n drie jaar geleden startte Monique met dit innovatieve project, en vrijwel meteen kreeg het grote aandacht van de internationale pers. Op dit moment leren negentien mannetjesratten verschillende geuren te herkennen, van illegaal vuurwerk tot nepsigaretten. 'De training van ratten voor de politie is zeker niet alledaags', lacht Monique. 'Het idee komt uit Afrika: daar zijn ratten getraind om landmijnen op te sporen, of om mensen te herkennen die mogelijk met tbc zijn besmet. De diertjes redden zo tal van levens! We denken dat ratten even goed kunnen ruiken als honden. Ze herkennen al vrij snel meerdere geuren, maar wij geven de voorkeur aan één-geur-één-rat. Ratten zijn slim, nieuwsgierig en leergierig. En ze zijn ook nog eens relatief goedkoop. Het enige 'nadeel' is, dat we de dieren niet mee naar een locatie kunnen nemen, de hectiek is te groot voor ze. We moeten dus een geur naar ze toebrengen.'

Bevlogen stagiairs

Monique wordt geassisteerd door drie hbo-stagiairs Forensische Opsporing aan Saxion Hogeschool in Enschede. Anna loopt stage tijdens een regulier studiejaar, Daphne en Jerick zijn bijna afgestudeerd. Ze vertellen: 'In eerste instantie vonden we de ratten best vreemd. Maar ze zijn echt geweldig, heel aandoenlijk en aanhankelijk! We leren de dieren om geuren van elkaar te onderscheiden volgens operante conditionering. Hetzelfde systeem waarmee ook veel honden worden getraind. Na een tijdje kunnen de ratten flitspoeder in illegaal vuurwerk herkennen, of nepsigaretten. Ze maken daar 'melding' van door bijvoorbeeld te krabbelen met hun pootjes, soms letten we op kleine bewegingen die later vergroot worden. Om ervoor te zorgen dat ons gedrag als trainer de dieren niet beïnvloedt, laten we de ratten examen doen, via een dubbelblinde methode.'

Plof- en botratten

'We trainen ratten op diverse geuren', vertellen Daphne en Anna verder. 'Zo hebben we "plofratten" voor het herkennen van illegaal vuurwerk, ratten die nepsigaretten van merksigaretten kunnen onderscheiden, en "botratten". Die ruiken oude botten. We hebben een samenwerkingsverband met het Team Bijzondere Zoekingen, dat onder meer zoekt naar plekken waar mensen uit de tweede wereldoorlog begraven liggen. Dit team werkt nu nog met grondradar, maar kan straks wellicht sneller en nauwkeuriger werken met ratten. We trainen de ratten door ze diverse grondmonsters met botresten voor te leggen. In eerste instantie met botten van varkens, maar inmiddels zijn we overgegaan naar menselijke beenderen.'

Geuren vangen

Jerick heeft zich beziggehouden met de verdere ontwikkeling van een luchtfiltersysteem. Ratten kunnen niet op locatie een geur onderzoeken, dus er wordt gezocht naar een manier om de geur naar de ratten te brengen. Met behulp van een filtersysteem, waarin geurmoleculen op een filter worden 'gevangen'. 'Een moeilijke uitdaging die om tijd en concentratie vraagt', vertelt Jerick. 'Ik heb verschillende filtermaterialen getest. En onder meer door het advies van speurhondengeleiders uit Nunspeet, merkte ik dat een combinatie van Engels pluksel - ziekenhuisverband - in combinatie met wattenschijfjes het best in staat lijkt om de geur van flitspoeder te vangen. Het filtersysteem is waarschijnlijk multi-toepasbaar, voor het vangen van geuren van bijvoorbeeld tabak, explosieven of precursoren. Daar moeten we wel geschikte filters voor vinden.'

Professioneel samenwerken

De drie hbo'ers hebben tijdens hun stage veel opgestoken. 'We moesten een aantal vaardigheden ontwikkelen en aanscherpen', vertellen ze. 'Allereerst feeling ontwikkelen voor de ratten en hun gedrag. Zo leerden we geduld te hebben! Bovendien moesten we professioneel met elkaar samenwerken: een plan opbouwen, op zaken vooruitdenken, doelgericht werken, of snel schakelen om

praktische oplossingen te zoeken. Op een keer gedroegen de ratten zich vreemd, achteraf bleken ze last te hebben van een ultrasoon geluid. Bij problemen gaan we samen brainstormen, zo vinden we altijd wel een oplossing.'

Richting toekomst

Het 'rattenproject' verkeert nog in de experimentele fase. 'We kunnen vrij-uit experimenteren', leggen Anna, Daphne en Jerick uit. 'En aan de voorkant weten we nooit zeker of iets slaagt. Waarschijnlijk gaan wij binnenkort weg, maar we hebben alle vertrouwen in wat hier gebeurt.' Monique besluit: 'Als we een nieuw onderkomen hebben, compleet met klimaatbeheersing en nacht- en werkverblijven, kunnen we op een veel hoger tempo trainen. Het is wel noodzakelijk dat er een of twee vaste krachten bijkomen, ik kan dit mooie project echt niet alleen realiseren. Niettemin: laat de politiepraktijk maar komen!'

Bezoek Herdenking Tuin van Bezinning.

Tekst en Foto's; Brugt Peper

Donderdag 9 juni 2016 was ik als afgevaardigde van de politie Oost Nederland en de IPA Nijmegen e.o. aanwezig bij de elfde Herdenking in de Tuin van Bezinning.

De Tuin van Bezinning is een monument van en voor de Nederlandse politie en is bedoeld als een plaats voor rust, bezinning en reflectie en als nationale plek voor herdenking en eerbetoon aan hen die tijdens de uitoefening van hun dienst bij Politie Nederland zijn omgekomen. Het gebruik van de tuin is als nationale voorziening hierop afgestemd, zodat diverse doelgroepen, zowel binnen als buiten de Nederlandse politie, er terecht kunnen.

Het is een monument voor executieve, niet-executieve en vrijwillige politiemensen die na 1 januari 1946 tijdens de uitvoering van de dienst door een ongeluk of door geweld om het leven zijn gekomen. De datum van 1 januari 1946 heeft te maken met het ontstaan van de Rijkspolitie in november 1945 en het feit dat er voor omgekomenen in de Tweede Wereldoorlog eigen monumenten zijn.

De namen van de omgekomen politiemedewerkers worden, met sterf- en geboortedatum, begraven op opstaande roestvaststalen banden langs de paden in de tuin, waar ruimte is voor een totaal van 500 namen. Bij de opening er 141 namen van overleden politiemensen aangebracht. Bovendien staat er een videozuil opgesteld met daarin een digitaal herdenkingsboek, waarin ook foto's zijn opgenomen en wat beknopte informatie over de overledenen te vinden is.

De Tuin van Bezinning ligt achter het Koetshuis van Huis 't Velde in Warnsveld.

Korpschef Erik Akerboom was op donderdag 9 juni een van de vele deelnemers aan de elfde Herdenking in de Tuin van Bezinning te Warnsveld. Daarbij leggen nabestaanden en collega's een krans voor de politiemensen die tijdens hun werk om het leven zijn gekomen.

Tot de sprekers tijdens de plechtigheid behoorde Secretaris-Generaal Siebe Riedstra van het Ministerie van Veiligheid en Justitie. Ook politiestudent Dave Noldus memoreerde zijn omgekomen collega's. 'Herdenken is eren door te leren', zei hij onder meer.

Persoonlijke herinneringen.

Korpschef Akerboom haalde in zijn toespraak persoonlijke herinneringen op aan Iman Klaassen. Deze opperwachtmeester

van de Rijkspolitie werkte in het gebied van de toenmalig plaatsvervangend districtschef Akerboom. In 1992 werd hij na een achtervolging doodgeschoten. Een tragedie die grote indruk maakte op de huidige korpschef.

Unieke en belastende opdracht.

Erik stond stil bij de impact van geweld op zowel politiemensen als hun thuisfront en wees op het grote belang van aandacht schenken aan de zorgen die politiewerk met zich meebrengen: 'De namen van de politiemensen in deze tuin, waar leven en dood elkaar zo innig omarmen, doen een eensgezind appel op ons: zorg voor elkaar. Zorg voor de politiemensen die de handen van deze samenleving zijn. Die altijd klaarstaan – wat er ook gebeurt. Die een even unieke als belastende opdracht vervullen: in het uiterste geval geweld toepassen om geweld te stoppen.'

Toespraak korpschef Erik Akerboom, Tuin van Bezinning, 9 juni 2016.

Geachte aanwezigen,

Het doet mijn collega's en mij goed dat u allen op deze plek bijeen bent gekomen. In deze tuin waar leven en dood elkaar zo innig omarmen. Waar wij elk jaar letterlijk en figuurlijk stilstaan bij onze geliefden. Bij onze vrienden of vriendinnen. Bij onze collega's. Stuk voor stuk medemensen die ons ontvielen vanwege hun toewijding aan de samenleving. Ten gevolge van bruto geweld of een tragisch ongeval. In the line of duty. Door wat zij als hun plicht beschouwden.

Wij hebben hun namen in de Tuin van Bezinning begraven, opdat zij de tand des tijds doorstaan. Om de herinnering aan wie zij waren te voeden. Om de verhalen te koesteren die zo nauw verweven zijn met wat zij deden. Gevoelens en verhalen die ieder

hier aanwezig in zich draagt. Die wij met elkaar delen. Omdat het leven doorgaat na de dood. De politiemensen die wij vandaag herdenken nemen in gedachten nog altijd deel aan ons bestaan. Ieder van u heeft onuitwisbare ervaringen. Dat geldt ook voor mij. Daar wil ik u graag deelgenoot van maken. Als voorbeeld van de intens trieste gebeurtenissen die ons verbinden. Er gebeurt onnoemelijk veel in elk politieleven. Toch springen bepaalde gebeurtenissen en episodes eruit. Die staan net zo rotsvast in ons geheugen gegrift als de namen in deze tuin. Een van die namen luidt Iman Klaassen. Zijn sterven en de merkwaardige geschiedenis die erop volgde, vergeet ik nooit. Van deze met het leven en de dood van Iman verweven geschiedenis was ik ooggetuige. Op de dag dat ik begon als plaatsvervangend districtschef Vecht

en Venen hebben wij Iman begraven. Opperwachtmeester van de Rijkspolitie. Veertig jaar oud. Imans noodlot had een naam. Errol Kabak. Geboren in de buurt van het Turkse Izmir. Zoon van een strenggelovige vader, die als gastarbeider naar Nederland kwam. Een ontworteld en onhandelbaar kind dat zich op straat omhoog vocht tot notoire crimineel.

Hij en zijn maten noemden zich de Monks. Ook al was enige vorm van vroomheid hen vreemd. Aangevoerd door Errol teisterden zij de hoofdstad. Bij zijn arrestatie stond de teller op 41 overvallen. Hij had het ons niet makkelijk gemaakt. De rechercheurs die Errol uiteindelijk inrekenden, stonden bij de Amsterdamse politie bekend als het Frustiteam. Errol verdween voor negen jaar naar de jeugdgevangenis in Zutphen. Twee jaar later nam hij de benen. Hij dook onder. Daar bleef het niet bij.

Op 4 december 1992 overviel hij een bank in Utrecht. Dat ging faliekant verkeerd. Dit misdrijf draaide uit op een achtervolging die eindigde in een Vinkeveens hotel. Daar kwam het tot een vuurgevecht dat Iman Klaassen niet kon navertellen. Errol joeg hem een kogel in zijn lijf.

Dit keer kreeg Kabak twintig jaar cel. En ook dit keer liet de crimineel zich niet weerhouden. Met vijf medegevangenen ontsnapte hij in 1993 uit de gevangenis van Sittard. Een paar maanden later veroordeelde de rechter hem in hoger beroep tot levenslang. Bij verstek.

Als het om een gedode collega gaat, hoef je als inspecteur niemand te motiveren. Verbeten poogden onze mensen Kabak te achterhalen. Een vingerafdruk in een andere zaak was ons moment van eureka. Hij bleek inmiddels in Istanbul vast te zitten. Aangehouden vanwege het smokkelen van duizend kilo hasj en tweehonderd kilo heroïne.

Turkije leverde ook toen geen landgenoten uit. Juridisch stond alleen de mogelijkheid open om de straf over te dragen aan de Turkse autoriteiten. In mei 1998 vloog ik daarom naar Istanbul. Voor alle zekerheid met een collega die exact wist hoe Errol Kabak er uitzag. Zodat hij onmogelijk kon beweren een ander te zijn.

De gevangenisdirecteur ontving ons op zijn kamer. Tot onze stomme verbazing kwam de crimineel daar nietsvermoedend binnenwandelen. Errol keek ons totaal verbijsterd aan en zette het op een lopen. Uiteraard kwam hij niet ver. Kabak mocht terug naar zijn cel. Wij handelden de formaliteiten af.

Voor mijn terugvlucht bezocht ik de Turkse recherche. Voor een collegiaal, maar niettemin zeer dringend verzoek. Doe wat u kunt om te zorgen dat Errol Kabak dit keer zijn straf uitzit. Twee maanden later was ik op vakantie in het buitenland. Op een ochtend sloeg ik De Telegraaf open. Een medegevangene had Errol Kabak in zijn cel doodgeschoten.

Wij hebben het sectierapport opgevraagd en zijn nabestaanden geïnformeerd. Het dossier kon dicht. Toch is het ontspoorde bestaan van Errol Kabak mij altijd bijgebleven. Het staat in mijn beleving symbool voor de wereld die politiemensen dagelijks betreden en de risico's die zij daarbij lopen. Door naar voren te stappen waar anderen wijken.

Het leven en de dood van Iman Klaassen vormden mij als jonge officier. Net als al het andere geweld tegen collega's die toen en later aan mijn zorg waren toevertrouwd. Tot op de dag van vandaag doordringen zulke gebeurtenissen mij er telkens weer van hoeveel impact geweld heeft. Op ons eigen functioneren. Op het welzijn van wie ons dierbaar is.

Geweld wakkert angst aan. Onzekerheid die zich een weg naar binnen vreet. De hardware waarmee wij agenten weerbaar maken, is van levensbelang. De gepantserde voertuigen, kogelvrije vesten, enzovoort. Sinds die dag in Vinkeveen besef ik echter hoe vitaal de software in ons hart en hoofd is.

Hoezeer aandachtig luisteren naar elkaar ons wapent. Hoezeer iemands zorgen serieus nemen, hem of haar zelfvertrouwen schenkt. Hoezeer met elkaar praten, trainen en werken ons de zekerheid verschaft dat wij op collega's kunnen rekenen. Onder alle omstandigheden. Op elk moment.

De namen van de politiemensen in deze tuin, waar leven en dood elkaar zo innig omarmen, doen een eensgezind appel op ons: zorg voor elkaar. Zorg voor de politiemensen die de handen van deze samenleving zijn. Die altijd klaarstaan – wat er ook gebeurt. Die een even unieke als belastende opdracht vervullen: in het uiterste geval geweld toepassen om geweld te stoppen.

Niet in het belang van zichzelf, maar van anderen. Van burgers en collega's in nood. Van een democratische rechtstaat. Van een samenleving waarin iedereen zich thuis en veilig voelt.

Door hier elk jaar bijeen te komen, tonen wij onze verbondenheid met elkaar en ons diepe respect voor hen die wij herdenken. Laat hun daden leven in onze daden. Laat hun offers leven in onze offers. Laat hun verhalen leven in onze verhalen. Voor altijd.

Het Politie museum van Henk Baron is geopend.

Tekst en foto's; Martin en Trudy van der Putten

Ik schat dat er een dikke 150 mensen zijn geweest op de opening van de Politie afdeling van Henk Baron in het Museum van Nostalgie en Techniek in Langenboom. Langenboom is een rustig plaatsje in het mooie Brabant. Hier heeft Henk een mooie stek gekregen in een van de hallen van dit museum. Zijn verzameling komt goed tot zijn recht. Na een welkomst woord door de voorzitter van het museum stichting (Frans van Schayik) werd iedereen naar buiten gecommandeerd. Een van de hallen ging open en daar kwam Henk, gezeten op de passagiersstoel van de Rijkspolitie Porsche nummer 50 (eigendom van Walter de Man uit Numansdorp), uit de hal gereden. De Porsche reed door een rood-wit afzetlint en de Politie afdeling van het museum was geopend. Er werden, voor de verandering, honderden foto's van Henk en Anneke gemaakt. De tamboers en lyra's van de Politiekapel Gelderland-Zuid stelden zich op en brachten enkele nummers uit hun repertoire ten gehore. Na deze (buiten) voorstelling werd iedereen verzocht naar hal 3 van het museum Nostalgie en Techniek te gaan, waar de Politiekapel Gelderland-Zuid was opgesteld en een mooi concert ten gehore gebracht. Daarna kregen allen aanwezige de gelegenheid om het museum, en vooral Henks afdeling, te bezoeken. De vele Oh en Ah's waren niet te missen. Iedereen was erg enthousiast over de tentoonstelling. Uit naam van de leden van IPA Nijmegen e.o. werd een kleine bijdrage in de kosten van de inrichting aan Henk overhandigd.

Voor jong EN oud is het museum van Nostalgie en Techniek zeker een bezoek waard. Het museum staat vol met prachtige verzamelingen. Van sigarendoosjes tot een volledige ouderwetse snoepwinkel. Voertuigen o.a. poppenwagens, motoren, scooters en brommers, landbouwwerktuigen en koetsen. Maar ook oude pompen, kerkelijke attributen, serviesgoed, klokken, een kaarsenmakerij, typemachines en de eerste computers, kachels, scheepvaart, naaimachines, radio en tv, wegen en meten, tandarts, een schooltje.... eigenlijk teveel om op te noemen. 3 grote loodsen vol, prachtig uitgestald en onderhouden. Henk zijn afdeling met onder andere 80 in politie-uniform gestoken paspoppen maakt dit museum zeker compleet.

De eerste contacten om er in 2017 door IPA Nijmegen e.o. een bezoek te brengen zijn al gelegd. Hou de "Attentie" in de gaten.... maar als je niet wachten kunt.... Het museum van Nostalgie en Techniek is van 1 april tot 31 oktober geopend en is gevestigd in de Dorpsstraat nummer 38 te Langenboom. Bezichtiging alleen op afspraak. Telefoon 0486-341343, mailadres; museum @schayik.nl en website; <http://www.tractortron.nl/>

Agenda

Zaterdag 10
september 2016

Motortoertocht

Voor de motorrijders van IPA Nijmegen zal in 2016 weer een dag worden georganiseerd op zaterdag 10 september 2016. Waar we heen gaan is op dit moment nog niet bekend.

23 t/m 25
september 2016

Eerste nazomer kampeerweekend 2016

Het weekend vindt plaats van vrijdag 23 september t/m zondag 25 september 2016 op Campingpark Het Groene Eiland te Appeltern, in het land van Maas en Waal (Gld). www.hetgroeneiland.nl/nl/home

Zaterdag 8
oktober 2016

Natuurwandeling

Evenals dit jaar willen dan ook weer een natuurwandeling organiseren. Ditmaal in de omgeving van een Gelders kasteel. Natuurlijk gaan we ook dit kasteel bezoeken.

Zondag 6
november 2016

Tweede inloopdag

De 2de IPA inloop zal plaats vinden op zondagmiddag 6 november 2016, van 12.00-16.00 uur. Daar zullen dan ook de jubilarissen van onze IPA in het zonnetje worden gezet.

Donderdag 17
november 2016

Lezing van Alain Remue

Op 17 november organiseert IPA Nijmegen e.o. in samenwerking met de Politie Academie Apeldoorn de lezing van Alain Remue

Zondag
8 januari 2017

Nieuwjaarsreceptie

Nieuwjaarsreceptie van ons district. U bent van harte welkom om onder het genot van een hapje en een drankje elkaar het beste te wensen en bij te praten.

Opgave

Opgave voor de diverse activiteiten dient ruim vooraf plaats te vinden bij Dick of Adrie. Zie hiervoor de colofon voorin deze Attentie.

